

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΝΑ ΤΡΟΜΕΡΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΣΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

(Ένα ζωντανό ρεπορτάζ του νεοεμφεχτού Δημοσιογράφου κ. ΤΖΕΙ-ΜΣ ΛΟ-Υ-ΝΤΙ)

ΑΟΙ μας νομίσανε ότι με την κατάγηση του ανόητου νόμου της ποταπαγορεύσεως, θα σταματούσε ταύτα όριστικά για την 'Αμερική η θλιβερή περίοδος των σκανδάλων, που μās εξέθεσαν στη συνείδηση των Ξένων και που έγιναν αίτιομη για σχηματίση ό κόσμος την έντυπωση ότι η 'Ηνωμένες Πολιτείες είνε ένα κράτος διεφθαρμένο ως τώ κόκαλο... Φαίνεται όμως ότι τώ κακό άπλωσε τις ρίζες του ποιά πιο βαθειά απ' ό,τι υποθέταμε και ότι η συνείδηση στην 'Αμερική έχουν διαφθαρή σέ βαθύ, που νά μās κέρη ν' άνησυχώμε σοβαρά για τώ μέλλον της πατρίδας μας. Τώ τελευταίω τραυματικό σκάνδαλο, που ξέσπασε στις φυλακές της νήσου Γουελφείρ, άποτελεί μιά επί πλέον πιστοποίηση της θλιβεράς αλήθειας ότι κανέναν κρατικό οργανισμό της 'Αμερικής δεν είνε σήμερα άμώλυτος...

Από επίφοβους γιγάντες, ό Φράνκ Κλήν και ό Τζόι Ράο, κρατούμενοι από κοινό στις φυλακές της νήσου Γουελφείρ—τις άποίες θέλωμε νά παρουσιάσουμε στους Ξένους ός υπόδειγμα φυλακών!—κατάφωθσαν νά γίνουν, χωρίς στη σκανδαλώδη ίσοτιρήσή όρισμένους εισαγγεών παραγόντων, άπόλυτα κείριο τού κρατικού αυτού ίδρυματός, προμηθοτώντας και αυτούς άκόμη τούς δεμοφύλακες!... Αυτό τώ άπιστευτο και καταπληκτικό μονάχη στην 'Αμερική, τή γόρα όλων των έξοφρευτικοτήτων, θα μπορούσε νά συμβή! Και συνέβη πράγματι—διςτυχώς! Μπορώ νά τώ πιστώσω και έγω, γιατί παρακολούθηρα την πρωτοφανή αυτή ίστορία με τά ίδια μου τά μάτια...

Ό Φράνκ Κλήν, μάλιστα, έφτασε στο σημείο νά έγχαταστήση στο κελλί του κ' ένα πελώριό αστυνομικό σκυλί, τώ όποιο άποκλησιστικό προφορισμό είχε νά μιν...άφηρη κανένα δεμοφύλακα νά πλησιάση τόν κείριο τώ! Κι' έτσι ό Κλήν, με τή συνεργασία άφ' ενός τού επίφοβου σκυλιού του και άφ' έτέρου τού συγκαταβόλου τού Τζόι Ράο, κατοχύρωσε, μέσα σέ λίγο καιρό, νά επιβλήη τή σιδερένια θέλησή του σ' όλους τούς άλλους φυλακισμένους, που τόν φοβόντουσαν περισσότερο και από τούς φυλακές.

Μιά μέρα έπισκέφθησαν τόν Κλήν στο κελλί του μερικοί φίλοι του. Όταν έφευγαν, ό Φράνκ τους έπτε σοβαρόφωτα :

—Την έχω μινι φράβ από θανάτη, με τή σκέψη και ούτωσε για τά παιδιά!...

Η...διαταγή τού φυλακισμένου έξετελέσθη κατά γράμμα. 'Υστερ' από λίγες μέρες, ένα μικρό κεινόν σταματούσε μπρός στο χείριο των 'εποδοφρυματιζών φυλακών... Και ό δεμοφύλακες άνοιγαν διπλάσι τις θύρες, για νά μεταφέρουν οι άνθρωποι τού Φράνκ τις καούντες με τώ ούτωσε!...

Και η διεύθυνση των φυλακών τή έκανε :

Δέν έκανε άπολύτως τίποτε!... Φοβήθηκε τόν Κλήν και τούς όπαδούς του, φοβήθηκε μήπως, αν φέρεη αντίσταση στην εισαγωγή άνοπνευματωδών ποτών στη φυλακή, δημοφωρηθούν αίματηρές σπινές και χάση ό κόσμος την καλή έντυπωση, που είχε σχηματίσει για τίς...ίποδοφρυματικές αυτές φυλακές!...

Κι' έτσι από κείνη τή μέρα ό Κλήν και ό Ράο έγιναν εικοσάπτερες των φυλακών. Πολλώτερον στους κρατομένους διάφορα ποτά στην τιμή που ήθελαν αυτοί... Και γαντζώστε τώρα τί γινόταν κάθε βράδυ στις φυλακές αυτές, με τούς τραυματικούς τόσους μεθυσμένους καταβόλους!...

Ό πραγματικοί διευθυντα των φυλακών — ό Φράνκ, δηλαδή και ό Τζόι, έφτασαν στο σημείο νά άρραγώνουν και μιά πλήρη τζάκ, η όποια τούς διασκέδαζε κάθε βράδυ, μετά τώ φαγητό, με διάφορα κομμάτια!...

Με δύο λόγια : 'Η ερώτησε? φυλακές της νήσου Γουελφείρ, για την άνεγερση των όποιων τώ κράτος έόδρεψε έκατομμύρια δολάρια, είχαν κυριολεκτικώς άπεραιοποιηθή!...

"Αν οι γιγάντες, οι δολοφόνοι, οι ληστές, που άποτελούσαν την μόνιμη πελατεία των φυλακών αυτών, περιορίζονταν στο ν' άδειάζουν άπαντικά μπουκάλια άλκοολ με τή συνοδεία της τζάκ, χωρίς νά δημιουργούν

έπεισοδια, είνε βέβαιον ότι η κατάσταση αυτή θα συνεχιζόταν για πολύ καιρό ακόμα, χωρίς νά πάρη ό κόσμος είδηση τί γίνεται στις φυλακές.

Μά οι φυλακισμένοι άρχισαν νά μαλώνουν μεταξύ τους, πάνω στο μεθύσι τους... Έγιναν άλληπάλληλες συμπλοκές, με πολλά θύματα... Οι κατάβοιο χωριστηκαν σέ δύο στρατόπεδα και άρχισαν έναν άμειλικτο πόλεμο οι μέν κατά των δε, χωρίς η διεύθυνση των φυλακών και οι δεμοφύλακες νά τοιάουν νά επέμβουν. 'Η φυλακές της νήσου Γουελφείρ είχαν γίνει ταύτα μικρογραφία!...Μεξού!...

Μιά μέρα όμως ό άνοτατος άστυνομικός διευθυντής της Νέας 'Υόρκης, ό κ. 'Αστεν Μάκ Κόρμικ, έλαβε μιά άνόνημη έπιστολή, στην όποια μερικοί από τούς τραυματίες των φυλακών τού κατηγογγελαν τί συνέβαινε στο Γουελφείρ.

"Από την έπιστολή αυτή, την όποια ό Μάκ Κόρμικ μού έδωσε για την διάβαση, σάς παραθέτω την παρακάτω χωροαριστημένη περιγραφή: «'Η φυλακές, στις όποιες μās έκλεισαν, είνε πραγματικώς άποθήκη οίονπνευματωδών ποτών. Κάθε μέρα οι φυλακισμένοι αγοράζουν άλκοολ από τόν Φράνκ Κλήν και τόν Τζόι Ράο, μεθάνε και ύστερα άλληλοσκοτώνονται!... Θα μπορούσε κανείς νά πη ότι η κυβέρνηση θέλει νά ξεφορτωθή τούς φυλακισμένους, βάζοντάς τους νά έξελιγώνονται μεταξύ τους».

—Πρέπει νά πάω νά δω τί συμβαίνει, μού έπτε ό Μάκ Κόρμικ. Θέλει νά με συνοδεύσει ;

—Και με ρωτάτε ; άποκριθήκα.

—Πάνω τά χέρια! φώναξε ό άνοτερος άστυνομικός διοικητής της Νέας 'Υόρκης, μόλις μπήκαμε στις φυλακές.

Βρισκόμαστε στο μεγάλο δάμαρο τού νοσοκομείου των φυλακών, στον άποιο ό Κλήν και ό Ράο είχαν έγχαταστήσει την τζάκ. Μήπως έχει χωρίς νά μās αντιληφθούν οι κρατούμενοι, ό όποιοι γόρρανη μεθυσμένοι. Ό Μάκ Κόρμικ είχε πάρει μαζί του πενήντα περίπου άνδρες, που κρατούσαν άποστολινάβια στα χέρια. Έγώ στεκόμινον δίπλα στον άστυνομικό διευθυντή.

"Η τζάκ σταμάτησε άμέσως. Οι φυλακισμένοι γόρρανη τραυματίουν τώ κεφάλι!...

—Εμπάτε στη γαστήρη, δύο—δύο! συνέχισε ό Μάκ Κόρμικ, με τόνο που δέν έπιδεχότανε κειμή άντιορηση.

Όι κρατούμενοι έταυζούσανε. Και ύστερ' από λίγο, όλαι βρισκότονταν στή κελιά τους.

Ό Μάκ Κόρμικ συγκατούσε με βία την άφαιμάτησή του.

—Αυτό καίτην άπιστερο! γλώσσες άμάκωσα στα δόντια του. Είδαν πολλά τά μάτια μου μέχρι σήμερα, μα ποτέ δέν θα πιστένω ότι η διαφθορά θα έφτανε σ' αυτό τώ σημείο!...

"Όσο για τόν διευθυντή των φυλακών, είχαν...έξαφανιστή, μόλις πληροφορηθήτε την έπίσκεψη τού Μάκ Κόρμικ!... Οι δεμοφύλακες έμαγχαναν νά τόν βρούνε!...

—Και τώρα, άς πάμε νά βοήθουμε τόν άπογγό αυτών των άρραίνων τόν Φράνκ Κλήν! έπτε έμαγχινα ό άστυνομικός διευθυντής.

—Είνε στο κελλί του! ψηθίρασε ένας απ' τούς φυλακές. Δέν φαντάζομαι νά έχη ξεμειθώσει από χτές... Προσέβετε μονάχη μίπως σάς διαγώση τώ σκυλί του!...

—Θά τώ δοίμε αυτό! βρυχίθηκε ό Μάκ Κόρμικ.

"Όταν φτάσαμε μπρός τώ κελλί τού Κλήν, τώ σκυλί τού φυλακισμένου άρχισε ν' άλυχτή.

—Σιωπή! τού φώναξε ό Κλήν, ό όποτος ήταν εξαλωμένος στο κρεβάτι του. Ξεγιάς ότι οι δεμοφύλακες είνε φίλοι μας ;...

Ό Φράνκ δέν είχε αντιληφθή την παρουσία μας... Μόλις μās πρόσεξε, άνασπρώθηκε στο κρεβάτι του, έτριψε τά περιμένα μάτια του και έπτε :

—Τί σημαίνει αυτό ;

—Αυτό σημαίνει ότι πρέπει νά μās άκολουθήσει! τού άποκριθήκε ό Μάκ Κόρμικ.

Ό γιγάντερο ξεμειθωμένος άμέσως. Κατάλαβε ότι τά πράγματα ήσαν σοβαρά... Δέν έχασε όμως την ψυ-

Όι φυλακισμένοι της νήσου Γουελφείρ γευματίζουν υπό τούς ήχους της τζάκ... μάντ! !...

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝ ΠΟΙΗΤΗΣ ;

(Τι άπαντεύει οι Δημ. Καμπούρογλου, Ανδρ. Καρκαίτιδας, Χρ. Βαρλέντης κλπ.)

»Αγ' ότοι έπίτησα εις τα 40, έπαισα ν' αντιλαμβάνομαι την σύγχρονον ποιάν. Εις τα νεανικά μου έτη εκ των συγχρόνων μου έπρωτόμων τον Προβελέγγιον. 'Ο 'Θησεύς του με ειζεν ένδοξοίσασι, όπως εκ των σημερινών νεωτών ελάττωσα τον μάγον Βαΐαρωίτην, ός και τον Παπαρηγόπουλον, διά τα άρχαίως έμνεύσεως έργα του.

»Τά σημερινά ποιήματα των νεωτέρων ποιητών μας, ός: κατά τά άλλα έκαισος ποιόν, διά θεωρώ ός 'Εθραϊκής έμνεύσεως, προϊόντα δηλαδή μιας άμείσεως ζώνον ποιημάτων, μιμομένην τον Βιβλικόν άποκαλιπτικόν ύμνον.

»Τό ότι ο 'Εθραϊσμός και ό 'Ελληναςμός εις τά πάντα αντίθενται, δεν είναι όπιοι άντων. 'Ος προς την γλώσσαν, είναι διεισότης, δηλαδή λατρεία τό άπείριστον, όμοιομόρφος όμοίων, μεγαλοφώνος άλλοιόν, λαξευτός τέλειον, έπαφροδίτος όμοίων, διαγής και λεπτεπίλετον τις άρχαίως γλώσσας, και τό μυστηριώδες τριεφρόν και βασιλειάστιον της δημούσεως.

»Δημούδη όμως δεν έννοώ την τοιαύτην, την ζουλάκιαν. 'Ος ποιητήρια και άλλοτε, ό 'Ελληνας όσέποτε ήσαν ποίητες. Ένωθί της δημούδη των πόλεων, την τελειοτάτην, πληρεστάτην και όμοιομόρφον γλώσσαν των παραμυθίων.

»'Ο άγνοών άμειότερος τάς γλώσσας — την καθαφεύσαν δηλαδή την τοιαύτην δημούδη — και πλάττον ίδιόσ του λέξει, σπεριόζεται τά δικαιώματα του 'Εθνους και των αιώνων, καταδεικνύν δε και Έλληνιν άπομυθία άσίας, καλαμυθία και άνεπιγενομένον οικονομικόν βίον, ίδιώς Έλληνιν άνεπιγεμένης μητρούς.

»'Ος εκ τούτου, φρονώ ότι μάλλον έξ ιδιοτροπίας γράφομαιν όίτωσ όί αδιαφορολόγισσος της σημερινού λογογράφου και ποιητά.

»Εκ των λαλικών ζώντων ποιητών — έξαιρέσει των δραματικόν :

»Τόν Βλάχον έκτιμώ νεοφώς ός αίσθητόν θεματοφύλακα του παρελθόντος, έπιτοχώς κατά της έπιτολιώτισμος αντίδρώντα.

»Τόν Συνοδιόν διά τό ήθος του ίδεών του.

»Τόν 'Ιω. Καμπούρογλου διά την τοιφερότητά του.

»Τόν Στρατήγην άγαπώ διά τό ήθος και τό σθένος του.

»Τόν Παλαμάν έκτιμώ ός θαυμασίον ύποστηρικτήν του ήττονος λόγου.

»Τόν Δροσίνην ός μυθογράφον και ζωολογικόν στιχόν.

»Τόν Πολέμην ός ερωτικόν τραγουζαγιά του.

—Είμαι κοινασμένος ! ειπε. Θά ξανακλαγιάσω... Χαίρετε...

Και άφοσ έναισε τό σκαλί του, πού τό ειζε δεμύνο με μιά ζωντή άμισοσία από τά πόδια του κρεβατιού του, πλάγισσ και πάλι στο κρεβάτι του.

Στό μεταξύ τό σκαλί γήμισε στην κερκελόπορτα του κελλιού, άλλωζτόνσ άγχοα.

—Προσέξετε ! έπανέλαθε ό δεσποφύλακας στον Μάζ Κορμζ. Τό σκαλί αυτό είναι επικίνδινον... Μη πλησιάζετε !...

Μά ό άτυχημένος διεμνησθέν δεν ήταν από τους άνθρώπους, πού όμοιομορφών μπρός στά έμποδία.

—Σκοπότε τό σκαλί ! διετάξε έναν από τους άνδρες του, ό όποιος κρατούσε στά χέρια του ένα όπλατουβόλο.

'Ο Κλήν άκουσε αυτά τά λόγια του Κορμζ και πετάχτηκε άμείσεσ άπ' τό κρεβάτι του, για να προσατερίνη τό άγαπημόν του σκαλί... 'Η σφαιράς όμως του όπλατουβόλου, πού άρχισα να σκοραίζη τον βίνατο μ' ένα ξερό, άπαισιον κρότο, ξάπλωσαν κάτω δυό πτώματα συγχρόνως : τό Κλήν και τό σκαλιό του !...

'Αλλο όμοιο δοξάμα συνέβη στο κελλι του Ράο. 'Ο συνεργάτης του Φοίνκ ποιήσασ, άνά να πέση στα χέρια της αστυνομίας, να χορηγί τό λαϊκό του μ' ένα ξεφωρά, μόλις μ' άντίκτισε.

Αυτό είναι τό τρομερό σκάνδαλο των φυλακων της νήσου Γουεζαίφ. 'Ολόκληρος ό Τύπος και ή Βουλή άσολογήθηκαν με την ύπόθεσι αυτή. Τί σημασία όμως μπορούν να έχουν ή συζητήσεις, όταν δεν λαμβάνονται άλλα μέτρα, σκληρά και άπορασιατικά, για να έξαρασισθ από τήν όρση του τό κακό, πού δηλητηριάζει σήμερα τον δοξασιό της 'Αμερικής ;

JAMES LLOYD

'Ο Γεράσιμος Μαρκοράς

διετήν.
»Τόν Νιρθέανν ός χρονογράφον και νεοφώς ός άνθρώπον.
»Τόν Στεφάνου ός εφινέστατον εισηγητήν του συμβολισμού εν 'Ελλάδι, τού όποιού, φρονιμάτατα, άπεσώθη λίαν έγκρίσεως.

»Τόν Σουρήν άναγνωρίζω ός έμμετρον μεγαλοφώνον.

»Τόν Μαρανόν έκτιμώ διά την προσπάθειαν, νεοφώς δε διά την έπιτηδείτητα, μεθ' ής άπέφρονε τό όνομά του.

»Τόν Χριστοθεοσίτην προσαθάνωνν ός συνεχίζαν ποις του Κρηστάλλη.

»Τόν Μαστούκαν άγαπώ, έπίσης και τον Παπαντωνίου και τον Άστέρην (Καραζάλιον), διά τό φρονετόν μέλλον των.

»'Ερχομαι τώρα εις την 'Επταήρον.

»Τόν Μαρκοράν θεωρώ ός ιερόν ανάμνησιν ποιήσεως άλλης εποχής, ήν δεν ήγάτησα.

»Τόν Λασκαράτον θαυμάζω διά τον άπόλυτον ορισμασιασμόν του.

»Τόν Τσακασιάνον άγαπώ διά τον εφθόνον αυτοθρονισμόν του.

»Τόν Μαρτζώκην, τον Μαξίλην, τον Χρυσομάλλην, τον Καλοσγούρον, ός γλυκιστάτος υμνάτας της ποιητικής πατριδος του.

»Τόν Μακεδόνα Σαματζίδην θεωρώ ός ζωοκρητιστικόν άνάμνησιν παραφωζιμένον ένεινεύσαν.

»'Ο Χατζίκος, ό Ζαλοκώστας, ό 'Ηλιόπουλος, ίσως δεν θέλουν να τους έννοήσω, έπαυθέντας αυτούς.

»Τέλος δε τους 'Αλέξ. Πάλλην, Βασιλικόν ή Χατζόπουλον, Μαλακασήν, Γρυπάρην, Πορφύραν ή Συφωμον, Πασαγιάνην, Βλαχογιάνην ή 'Επαχίτην, 'Εφταλιώτην ή Κλεάνθην Μιχαηλίδην, μετά συμπάθειας άναγνωρίζω ός ένδοξοίσαδες ιεροφάτας ίδεών επιδεικτικόν συζητήσεως διά φιλικής μεταφωζιάσεως.

»Ζητών συγγνωμην άν παρελήφα τίνα και μη έχον αποδείξουσ λόγους ν' ανεκρίσω την διά τον Προβελέγγιον ψήφον μου.

'Υποσημείωσις

Δ. Γρ. Καμπούρογλου»

'Ο δημοσιογράφος ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΙΤΙΔΑΣ άπέστειλε την έξής άπάντησιν :

«Φίλε κίριε,

»Υποθέτω, πως δεν παίρνετε και τον Σουρήν εις την ερωτήσιν σας. Έξαιτός είναι πρώτος εις τό είδος του, άπαράμιλλος, και τό Παναγιώτην έχει τρανοαίμασει την γνώμην του περί αυτού. Τώρα ό άλλος, Μαρκοράς, Προβελέγγιος, Δροσίνης, Μαρτζώκης, Πολέμης, όλοι έχονν τό ποιητικόν τους τάλαντον άδιοφωζινοίτητον και ή νεοέλληνική ποιήσις πολλά τους χορησεί, 'Ο Παλαιός όμως νομίζω ότι βλέπει κάπως μακρότερα από τους άλλους, άγνοήσεται ν' άνεβή κάποιον ψηλότερα. Οί άγνοές τον με κάνουν να μαντεύω τον ποιητήν άνωτέρων

Α. Καρκαίτιδας»

'Ο ποιητής ΧΡ. ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ άπάντησε :

«Κίριε συντάκτη.

»'Η άπάντησις επί της ερωτήσεως του 'Αστεως» τις ό πρώτος των ζώντων 'Ελλήνων ποιητών, μοι φαίνεται πολύ δύσκολος, άν όχι αδύνατος.

»Ποίον να είπω, τον Παλαμάν, τον Μαρτζώκην ή τον Σουρήν ;

»'Ο πρώτος έχει τόσα πλεονεκτημάτα, τόσα ελλειπώματα, τόσα κατ'ήματα, τόσους δυσλόγους έπιρροασισμούς, και ό δεύτερος, ό Μαρτζώκης, μάστα κίριε, διά τον άποον τριπλότατον τόσο και τόσο λόγιόμας, έχει να έπιδείξη ίσως τά τελειότερα ποιήματα της Νεοελληνικής φιλολογίας με τους βαρβάρους στιχόν του. Και ό Σουρής, με τόσην άφύεσιαν, με Ρωμαϊκήν ποιήσασ άφύεσιαν, άλλα και με τόσην εφίτην, τόσην έμνεύσαν, τόσην ανεξαρτησίαν και ίδιόν του φως, και τό νεοφώτερον, 'Ελληνικήν ψυχήν.

»Αλλ' άφοσ πρόκειται να εκλέξω εκ των τριών, θα φωνάζω με κάποιο ξεφάντωμα, ό Σουρής !...

»Μεθ' ύπολήψεως :

Χρ. Βαρλέντης»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ : ΑΙ άπάντησεις των κ. κ. Ι. Γρυπάρη, Ζαχ. Παπαντωνίου, Παναγ. Συνοδιού, κλπ.